

KADZIDLNIK (9) *sb m*

kadzidlnik (9), [**kadzilnik**].

a jasne (w tym 2 r. błędne znakowanie).

sg N kadzidlnik (7). ◊ A kadzidlnik (1). ◊ [I kadzilniki(e)m.] ◊ pl [N kadzidlnicy.] ◊ I kadzidlniki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

1. *Naczynie kościelne do palenia kadzidła; turibulum BartBydg, Mącz; acerra, thymiaterium Mącz (6) : Thuribulum, vas ad thurificandum aptum, kadzydlnyk. BartBydg 159; weźmi każdy fwoy kadzidlnik (zową v nas Turibularz) ty Chore y twoiá radá wżytká/ nabrawfzy w nie ognia włofzciefz kádzidlá/ przed Pánem kadźcie BielKron 41, 41; Acerra, Vulgo Thurribulum Turybulars kadzidlnik/ kościelne naczynie którym kádzą. Mącz 2b, 455b, c; [W kádzeniu Kápłan kádzilnikiem krzyż czyni KarnNap 1569/K4.]*

2. [*Człowiek zajmujący się preparowaniem kadzidła; turarius Cn: Kádzidlnicy fą ci/ co kádzidlá fprawuią we włofzech. SienHerb D3#v.*]

3. *bot. Melissa officinalis L. (Rost); melisa lekarska, bylina z rodziny wargowych (Labiatae) o silnej cytrynowej woni, używana w perfumerii; melissa Murm, Mymer¹, BartBydg (3) : Murm 115; Mellisa. Mellis. Kadzihlnik [!]. Mymer¹ 18; Mellissa, herba, cadzidlnyk BartBydg 88b.*

Synonim: 1. turybularz.

Cf **KADZIDLNICA**

ZCh